

stwowych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, a nie objętych ustawą z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53), w przedsiębiorstwach posiadających formę spółek prawa handlowego z udziałem majątkowym Skarbu Państwa i w państwowych ośrodkach maszynowych.

§ 2. W przedsiębiorstwach, określonych w § 1, wydatki pokrywane w 1950 r. z Funduszu Nagród i Prac Zleconych czynione będą w granicach planowanych na ten cel nakładów.

§ 3. 1. Limity nakładów w przedsiębiorstwach, o których mowa w § 1, z wyjątkiem przedsiębiorstw wydawniczych, ustala się w procentach od planowego funduszu płac w następującej wysokości:

- 1) 0,4% na współzawodnictwo w zakładzie pracy,
- 2) 0,3% na nagrody indywidualne za szczególne osiągnięcia,
- 3) 0,1% na wynagrodzenia pracowników własnych i obcych z tytułu prac zleconych i udziału w pracach komisji, powołanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Limity nakładów dla przedsiębiorstw wydawniczych na cele określone w ust. 1 ustali Przewodniczący

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. Wydatki przedsiębiorstw w zakresie wyagnrodzenia i premiowania racjonalizatorów oraz popierania ruchu racjonalizatorskiego czynione będą zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

§ 5. Środki na pokrycie wydatków określonych w § 3 nie mogą być centralizowane w nadrzędnych jednostkach organizacyjnych.

§ 6. 1. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych wyda szczegółową instrukcję w zakresie spraw objętych § 3 niniejszej uchwały.

2. Do czasu wydania tej instrukcji obowiązują dotychczasowe zasady z wyjątkiem postanowień sprzecznych z niniejszą uchwałą.

§ 7. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i zainteresowanym ministrom.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

321

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 lutego 1951 r.

w sprawie organizacji finansowej i systemu finansowego budowlanych przedsiębiorstw powiatowych na rok 1951.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Budowlane przedsiębiorstwa powiatowe podlegają właściwemu według ich siedziby prezydium powiatowej rady narodowej. Zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 2. Budowlane przedsiębiorstwa powiatowe działają na zasadzie pełnego rozrachunku gospodarczego i korzystają, zgodnie z § 5 uchwały Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1284), ze wszystkich uprawnień określonych w § 11 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630).

§ 3. Działalność budowlanych przedsiębiorstw powiatowych oparta jest o plany produkcyjno-finansowe, zatwierdzone przez właściwe powiatowe organa jednolitej władzy państwowej.

§ 4. Rachunkowość przedsiębiorstw prowadzona jest na podstawie specjalnego uproszczonego jednolitego planu kont dla wszystkich budowlanych przedsiębiorstw powiatowych, opracowanego przez Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 5. Bankiem finansującym działalność eksploatacyjną budowlanych przedsiębiorstw powiatowych jest Bank Rolny, bankiem zaś finansującym działalność inwestycyjną — Bank Komunalny.

§ 6. W razie utworzenia oddziałów budowlanego przedsiębiorstwa powiatowego oddziały te działają na zasadzie wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego w zakresie ustalonym przez prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

§ 7. W zakresie systemu rozliczeń mają do budowlanych przedsiębiorstw powiatowych analogiczne zastosowanie przepisy § 8 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-23, poz. 290).

§ 8. Opodatkowanie przedsiębiorstw objętych niniejszym zarządzeniem nastąpi zgodnie z przepisami przewidzianymi w dekreście z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399).

§ 9. Zysk budowlanych przedsiębiorstw powiatowych dzielony będzie w następujący sposób:

- a) na wpłatę do budżetu terenowego w wysokości 10% zysku bilansowego,
- b) na uzupełnienie środków obrotowych do wysokości normatywów,
- c) na inne cele przewidziane w odrębnych przepisach.

Pozostały zysk będzie wpłacony do budżetu terenowego.

§ 10. W sprawie normowania i finansowania środków obrotowych oraz zaliczkowania przedsiębiorstw objętych niniejszym zarządzeniem mają analogiczne zastosowanie przepisy zawarte w §§ 16—25 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego rozliczających się z budżetem centralnym.

§ 11. Co do amortyzacji i finansowania robót kapitalnych mają analogiczne zastosowanie przepisy §§ 26—29 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1950 r. w sprawie organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego rozliczających się z budżetem centralnym z tym, że uprawnienia w zakresie redystrybucji

już zakumulowanych sum na kapitalne remonty przysługują prezydiom powiatowych rad narodowych.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

322

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA I HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 28 lutego 1951 r.

w sprawie przekazania Ekspozytur Biura Zbytu Produktów Zdrojowych Przedsiębiorstwa Państwowego „Polskie Uzdrawiska“ w Zabrze i Krakowie.

Na podstawie § 3 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Uzdrawiska“ przekazuje, a przedsiębiorstwo państwowe „Centrala Spożywcza“ przejmuje z dniem 1 marca 1951 r.:

- 1) Ekspozyturę Biura Zbytu Produktów Zdrojowych Przedsiębiorstwa Państwowego „Polskie Uzdrawiska“ w Zabrze, przy ul. Piastowskiej Nr 5, oraz

2) Ekspozyturę Biura Zbytu Produktów Zdrojowych Przedsiębiorstwa Państwowego „Polskie Uzdrawiska“ w Krakowie, przy ul. Świętojańskiej Nr 3 i 9.

§ 2. Przekazanie nastąpi w trybie i na warunkach przewidzianych w §§ 4 i 5 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532).

§ 3. Koszty związane z przekazaniem ponosi przedsiębiorstwo państwowe „Centrala Spożywcza“.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

Minister Handlu Wewnętrznego: T. Dietrich

323

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 19 marca 1951 r.

w sprawie przepisów portowych w publicznych śródlądowych portach handlowych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 108) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy portowe w publicznych śródlądowych portach handlowych są nazwane w dalszym ciągu zarządzenia w krótkości „przepisami portowymi“.

§ 2. 1. Przepisom portowym oraz wydanym na ich podstawie instrukcjom, zarządzeniom szczegółowym i regulaminom portowym podlegają osoby korzystające z publicznych portów handlowych i ich urzędzeń oraz osoby, których obecność na terenie portów jest uzasadniona innymi przyczynami, jak również statki i tratwy, przebywające na wodach portowych.

2. W częściach portów, administrowanych przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych, obowiązują przepisy o prowadzeniu ruchu kolejowego, wydane przez właściwe dyrekcje kolejowe w porozumieniu z właściwymi władzami żegludowymi drugiej instancji.

3. Instrukcje i zarządzenia, wymienione w ust. 1, wydają władze żegludowe drugiej instancji dla portów, leżących w granicach terytorium, podległego działalności tych władz.

4. Regulaminy portowe, opracowane przez zarządy portów, wymagają dla ich ważności zatwierdzenia przez właściwe władze żegludowe drugiej instancji.

5. W portach, w których znajdują się urzędy celne, władze żegludowe wydają instrukcje i zarządzenia (ust. 3) bądź zatwierdzają regulaminy portowe (ust. 4) w porozumieniu z właściwymi władzami celnymi.

§ 3. 1. Kierownicy statków i tratw obowiązani są dopilnować, aby członkowie załóg ich statków i tratw stosowali się ściśle do przepisów portowych

oraz instrukcji, zarządzeń szczegółowych i regulaminów portowych.

2. Na statkach i tratwach powinien znajdować się jeden egzemplarz przepisów portowych; nie dotyczy to statków o powierzchni do 20 m² oraz statków rybackich i sportowych bez względu na ich powierzchnię.

3. Wszystkie osoby, korzystające z portów i ich urzędzeń oraz przebywające z innych powodów na terenie portów, obowiązane są do zachowania porządku i środków ostrożności, mających na celu zachowanie bezpieczeństwa w porcie i uniknięcia szkód w urzędzeniach portowych, przerw w pracy portu i szkód wzajemnych.

§ 4. 1. Publiczne śródlądowe porty handlowe służą do celów ruchu handlowego i obejmują wchodzące w ich skład obszary lądowe i wodne wraz ze znajdującymi się na nich urządzeniami, jak nabrzeża, falochrony, awanporty, budynki, magazyny, składy, ulice, tory kolejowe, przystanie, mosty lądownicze, dźwigi, promy itp.

2. Jeżeli port nie jest odgradzony, powinien być oznaczony tablicami, określającymi jego granice w terenie.

§ 5. 1. Korzystanie z publicznych portów handlowych i z ich urzędzeń jest dozwolone każdemu w granicach i na zasadach ustalonych w przepisach portowych i innych obowiązujących przepisach.

2. Korzystanie ze znajdujących się w portach urzędzeń portowych, nie należących do zarządu portu, dozwolone jest tylko po uzyskaniu zezwolenia właścicieli tych urzędzeń i za zgodą zarządu portu.

3. Zarząd portu może z ważnych powodów ograniczyć chwilowo ruch na obszarze portu lub zamknąć dla ruchu poszczególne części portu. Dotyczy to również poszczególnych urzędzeń portowych.